

Dne 28.1.2011

Milá Almedo, milá porodnice,

před 10 lety se zde narodil můj první syn Patrik. Cíleně jsem si vybrala vaši porodnici (ač jsem nebydlela zrovna blízko) a byla jsem zde VELMI spokojená.

A to - ačkoli (vzhledem k mnoha rodičkám) nebylo nic z toho, co jsem požadovala – nadstandard, epidurál, velký sál, míč, vana atd.... ale personál byl profesionální a fantastický - a jen na tom ve finále záleží.

Osud nás před rokem zavál jen pár kilometrů od vás, kam jsme se přistěhovali a tak volba mé porodnice byla opět jasná.

Dne 17.1. 2011 nás zde ale postihlo největší neštěstí našeho života, tragédie, která zcela změnila naši budoucnost – přišli jsme o vymodlené, milované a do té doby zcela zdravé miminko, našeho Filípka. Narodil se po dvou útrpných dnech a bolestí, ve 32tt., koncem pánevním.

Nikdo nedokáže pochopit, co prožívá matka, které z ničeho nic zemře miminko a ve svém lůně ho musí dovést i přesto k porodu – a porodit ho mrtvé. Vše za plného vědomí. Mezi ostatními šťastnými maminkami, plačícími miminky, šťastnými tatínky...

Nevím, zda pro matku existuje silnější a bolestnější zážitek než smrt vlastního dítěte. Ale dovoluji si tvrdit, že ne.

Chtěli bychom tímto dopisem poděkovat všem lékařkám a lékařům (především pak paní doktorce Dvořákové), všem báječným porodním asistentkám (především Pavle, která s námi velmi citlivě trávila nejvíce času), paní primářce, zaměstnancům anesteziologie i interně.

Vám všem děkujeme za neuvěřitelně chápavý, lidský, citlivý přístup, za vaši dokonalou péči.

Děkujeme za úsměv, za pohlazení, dotyk ruky.

Děkujeme i za slzy porodní asistentky, když se malý narodil. Děkujeme, že jste tu bolest prožila s námi. Nikdy nezapomeneme...

Děkujeme za to, že jste nám ukázali, že i vy jste jen lidé a lidské, citlivé bytosti plné empatie.

Děkujeme za to, že jsme se mohli o samotě rozloučit s naším nádherným, už navždy spícím synem.

Děkujeme, že jste ho omyli a něžně zabalili do bílé zavinovačky, jako ostatní miminka.

Nikdy už nezapomene na jeho tvář, která se nám díky vám vybaví den, co den.

Děkujeme porodní asistentce, která nám otiskla nožičku našeho Filípka, která nám navždy bude vzpomínkou.

Nevím, zda ještě nalezneme sílu projít tím vším znovu a počít další život, ale víme, že bychom si opět vybrali vaši porodnici.

Náš ohromný dík patří i vedení nemocnice, které se rozhodlo neúčtovat nám nadstandardní pokoj, na kterém jsme po celou dobu byli ubytováni společně s manželem. Jen díky této umožněné izolaci jsme dokázali „přežít“.

Velmi si toho vážíme a ze srdce děkujeme!

Prosíme, zůstaňte i nadále tak lidští, empatičtí a usměvaví, i když víme, že je to v rámci rutinní, náročné a málo ohodnocené práce obtížné.

Ale věřte, že tím dokážete pozitivně změnit životy nás všech. A to i v našich nejtěžších chvílích.

S přátelským pozdravem

